

מכתב

[מספר אפי הנחל - מכתב ע"א]

ב"ה, אור ליום כ"ד אייר תשכ"ה.
לכבוד מלך ישראל, עטרת ראשי, מר ...
החביב בעיני ה' כאשר לבעלה. בגלל גודל
תוקף תאוותו שמתאוה בכל לבו, אל
המנהיג החכם האמת, המשפיל גאים
ומגביה שפלים ומאסף ומקבל כל האובדים
והנדחים ומחזירים לה' ותורתו, שכולם
יכירו וידעו את ה' ויתנו לה' כתר מלוכה. יהי
ה' מגן בעדך, בגין הצדיק שממשיך עליך
חסדים ורחמים גדולים חדשים לגמרי, להאריך
ימך ושנותיך בלי שום מחסור.

דע אחי והאמין מאוד, כי בעת התחלת
היותך בבטן אמך נגזר עלך מאת הבורא, שתהיה
מלך על ישראל, בתנאי שבסגולת שכלך הרחב והישר
ולשונך הצח והמפואר, תלמד העם דרך האמת, הנורא,
שהופיע ה' לנגד עיניך, בדרך נס ופלא, זה שבע שנים.
ותפתח עיניהם ולבם של ישראל, שכולם יראו ויכירו

האמת האמתי הגנוז וצפון ונעלם מעין כל, אשר בו תלוי גאולתינו ופדות
נפשינו ותיקון כל העולם בשלימות.

עיקר כבוד וגדולת המלכות, הוא על ידי ענוה דייקא. וכל מה
שיש להמלך ענוה ביותר, מתפשט מלכותו ביותר. כי כן דרך המלכות, בכל
פעם, שצריך שיקדים ענוה, לכבודו וגדולתו. כמו שבכל יום, בשעה שקם
ממטתו שאזי עדיין הוא בקטנות, שמלוּבש במלבושים פשוטים וגם פניו
אינו בצחות וזכות עדיין, קודם הרחיצה, ואחר כך מייפה עצמו ומתלבש
בבגדי כבוד, ומתפשט בגדולתו כדרך המלך: ברוך מחיה מתים ברחמים
רבים.

אספר לך בקיצור, הנס הנפלא שעשה ה' עמדי בחסדו הגדול.
לפני שבועיים, חלתה אשתי חולי גדול לא ישוער, ומחלתה גברה מאוד
מיום ליום. והרופא הגדול פרופסור אליקים, אמר שמצבה קשה מאוד,
והיא זקוקה לבית חולים תיכף ומיד, ולקחנו אותה לבית חולים הדסה.
והרופאים אמרו נוֹאש, כי אין שום תקווה לחייה. כי היתה גוססת, בלי
שום הרגש וחושים כלל. והודענו לכל הילדים והקרובים שיבואו ויהיו על
יד מיטתה. וכולנו בכינו וזלגו עינינו דמעות רותחות בלי הפגוּת. אולם בכל
זאת, אנכי התגברתי בכל, במחשבה חזקה, באמונה ובטחון בעזרת ה',
שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים.
ואפילו עכשיו במצב כזה, יכול ה' יתברך להחיותה ולרפאותה. והתחזקתי
מאוד בתפילה ותשובה על יד מטתה, כמעט כל יום שישי. ובליל שבת
קודש נתעוררה ופתחה עיניה קצת ומהאז התחיל איזה שינוי לטובה; ולאט
לאט השתפר מצבה קצת. אך עדיין היתה בסכנה גדולה, עד יום חמישי
שעבר. ועכשיו מצבה הולך וטוב מיום אל יום. והרופאים אומרים: נס גדול
היה כאן, למעלה מגדר הטבע.

מעמקי לבבי אני נותן תודה והלל לאל ההודאות, רופא נאמן
ורחמן, שהחזיר לה נשמתה ברחמי הגדולים והפליא חסדו עמדי, ונתן לי
מתנה, מאוצר מתנת חינם, בנסים ונפלאות גדולות, בזכות רבינו הקדוש
זכרונו לברכה. ובזכות תפילתך והשתתפותך בצערי בכל לבך ונפשך.
שהרגשתי זאת היטב בלבי. כן גם אני, עומד על המשמר ומתפלל תמיד על
שלומך ושלום רעייתך היקרה ואחותך האצילה, שירפא אתכם בשלמות
בגוף ונפש, ויתן לכם חיים ארוכים, חיים טובים בזכות רבינו נחל נובע
זכותו יגן עלינו. המעתיק, המצפה תמיד לישועתך
וטובתך,

ישראל דב אודסר

שבת שלום

מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת סול - ניקול בת אסתר, ת.נ.צ.ג.ה.

אחד היה אברהם

ועל ידי כל זה, זוכה להתגלות התורה
בשלמות, והתורה נקראת גם כן מים; ועל ידי
מימי התורה שממשיכין, על ידי זה מכבין
צימאון הנפש שבא על ידי ברית מלח הנ"ל.

כי הנפש צמאה מאד להשם
יתברך, ואי אפשר לכבות צימאונה, כי אם
על ידי מים, והמים נעשין על ידי הצימאון
בעצמו, כי על ידי הכסופין הנ"ל - שהם
בבחינת צימאון הנפש - על ידי זה נעשין
נקודות לאותיות התורה, ונצטיירין
ונצטרפין אותיות התורה לטוב, וזוכין על ידי
זה להתגלות התורה - שהיא בחינת מים -
בבחינת הוי כל צמא לכו למים. כי אי אפשר
לכבות ולהשקיט צימאון הנפש שצמא מאד
להשם יתברך, כי אם על ידי התורה שהיא בחינת
מים.

וזה בחינת מליחת הברש להפליט דמו
ממנו על ידי המלח, היינו כנ"ל. ועיקר גמר הכשרו הוא
על ידי ההדחה במים לאחר מליחתו. כי עיקר גמר
טהרת הנפש ותקונה להטהר לגמרי מהדמים הרעים
שמשם באים כל הכסופין רעים שהם כלל כל הטומאות, הוא על ידי המים,
היינו על ידי מימי התורה שממשיכין על ידי כסופין דקדושה הנ"ל, כי
התורה מטהרת את האדם בשלמות, כמאמר רבותינו ז"ל.

וזה בחינת מה שהתקרבות ישראל לאביהם שבשמים בשעת מתן
תורה היה על ידי הזאה וטבילה. הזאה היא בחינת תיקון הדמים לבררם
ולזככם, עד שיהיו בבחינת כסופין דקדושה, שעל ידי זה נעשין נפשות
טובים, שזה עיקר בירור וזיכוך הדמים, כי הדם הוא הנפש, ועיקר גמר
הטהרה והתיקון היה על ידי הטבילה במים, בחינת מימי התורה הקדושה
שממשיכין על ידי זה (הלכות דם א' - אות ט' י"א).

עצות

[ליקוטי עצות - תלמוד תורה, ל"א]

אי אפשר לזכות לתורת אמת, כי אם על-ידי עזות דקדושה, להיות
עז כנמר בעבודת ה', ולבלי להשיגח כלל על המונעים והמלעיגים וכו', וכפי
העזות שיש לאדם כן זוכה לתורה. כי מי שיש לו עזות דקדושה, זוכה
לקבל ולהמשיך חדושי תורה אמתיים דקדושה. ולהפך מי שיש לו עזות
דסטרא אחרא, שהוא עז פנים כנגד כשרי הדור וכו', אינו זוכה לחדושי
תורה אמתיים, רק מקבל תורה מהסטרא אחרא. וכפי התורה שמקבל כפי
העזות כנ"ל, כן זוכה לתפלה.

תפילה

[לקוטי תפילות א', ל"ז]

... ורחם עלי והושעני וזכני לעזות דקדושה, כדי שאזכה לקבל
ולהמשיך על-ידי זה חדושי תורה אמתיים, כי אתה גלית לנו על-ידי חכמך
הקדושים, אשר אי אפשר לזכות לתורה הקדושה כי אם על-ידי עזות
דקדושה, כמו שאמרו רבותינו זכרונו לברכה: **הוי עז כנמר**. וגם אתה
הודעת לנו גודל עוצם הפגם של עזות דסטרא אחרא, כי העזי פנים הם
התתקע"ד דורות שאין להם שום חלק בתורת משה. על כן, באתי לחלות
פניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שתחנני מאתך דעה בינה והשכל, ותוריני
ותלמדני תמיד בכל עת, שאזכה לידע תמיד איך
להתנהג עם העזות, באופן שאנצל תמיד ברחמיך
מכל מיני עזות דסטרא אחרא.

ותצילני מעזי פנים ומעזות פנים, ותשמרני
ותצילני ברחמיך האמתיים, מכל התורות והחדושים
של הסטרא אחרא והקליפה הנקראים פסילים,
הנמשכין מעזות דקליפה. ותחזקני ותאמצני
בעבודתך ותמשיך עלי כח וגבורה דקדושה להתקרב
לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת. ואזכה תמיד
לחדש חדושים אמתיים בהתורה הקדושה, חדושים
הנכללים ונכנסים באמת בתורת משה, חדושים
שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך.

אחים יקרים
תרמו נא בעין יפה
למען קיום העלון
בכל סניפי הדואר, חשבון
89-2255-7